

[Petra Petersen.]

for at yde noget til kunsten, ville også komunerne og private følge efter.

Jeg kan altså give mit partis tilslutning.

Viggo Stareke: Heller ikke jeg skal oplæse lovforslagets bemærkninger, men jeg vil sætte en streg under dette, at Glyptoteket er en selvejende institution, og at da det blev givet som gave og oprettet som selvejende institution, blev de fonds lagt, som dengang blev skønnet at være et så solidt fundament, at det skulle kunne hvile i sig selv. Den udvikling, som er foregået siden, og som gør, at institutionen ikke i dag kan hvile i sig selv ved de fonds, der er tilstede, er forsåvidt ikke Carlsbergs eller Ny Carlsbergfondets eller Glyptotekets ansvar, men det er for en meget stor del statens ansvar, idet forringelsen af pengeværdien har rykket de tilstedeværende grundfonds' værdi. Der kan jeg f. eks. i det svar, som jeg formoder det ærede medlem hr. Rager venter, henvise ham til, at såvidt jeg ved, har også hans parti været indforstået med den forringelse af pengeværdien, som har fundet sted.

Det ærede medlem spurgte, om der var nogen her, der var tilhænger af, at man solgte ud af Glyptotekets kunstværker. Dertil skal jeg sige, at denne enestående samling selvfølgelig ikke bør gå til grunde, at den må bevares; men det er dog et problem, som man kan overveje, om offentlige samlinger som f. eks. statens museum for kunst altid skal opbygges efter rusesystemet: at der kun kan indgå kunstværker i samlingen, men aldrig fragå kunstværker. Det lader sig jo ikke bestride, at der foruden de enestående kunstværker, som findes i Glyptoteket, også er kunstværker, som blev vurderet højt, dengang Glyptoteket blev oprettet, men som i dag ikke vurderes med samme begejstring. Jeg tænker f. eks. på en vis afdeling af fransk skulptur, som repræsenterer det, vi i dag kunne kalde klunketidens smag.

Det, man i dag står overfor, er dette spørgsmål: Kan der skabes nye indtægter for Glyptoteket, så der kan komme balance i regnskabet, eller kan der påpeges veje til besparelser? Her mener jeg man må undersøge, om ikke f. eks. den store lønningskonto, som andrager 172 000 kr., kan revi-

deres lidt. Der står ligefrem i bemærkningerne til lovforslaget, at en nedskæring af driftsudgifterne vil være følelig for museets funktionærer. Nu synes jeg anstændigvis ikke, man kan opretholde et kunstmuseum af hensyn til funktionærerne. Man oprettholder et sådant museum af hensyn til den kunst, som samles deri, og den betydning, det har for folket som helhed, men mindsandten ikke af hensyn til funktionærerne. Jeg agter de forskellige funktionærer, både de videnskabelige funktionærer, konservatorerne og kustoderne, højt, men jeg vil som en randbemærkning spørge den højtærede undervisningsminister, om det ikke var en idé i fremtiden at anlægge kustodesystemet lidt anderledes, end det er på adskillige af vore offentlige samlinger. Jeg kunne tænke mig, at man ansatte yngre folk for en kortere årrække, således at f. eks. unge historiestuderende, unge arkæologer eller folk, som trængte til en ekstraindtægt, i de vanskelige studieår kunne have denne beskæftigelse og samtidig gennem deres interesse og viden være af værdi for de besøgende, hvilket på nogle museer kustoderne ikke altid er.

På regnskabets udgiftsside er der en stor konto, som hedder: foredrag, omvisninger, opsyn og arbejds løn; den andrager ikke mindre end 116 000 kr. Jeg synes også, det må være en pligt at undersøge, om der ikke på denne meget store konto kan findes besparelser. Er det sådan, at en virksomhed har vanskeligt ved at få det til at løbe rundt, er omvisninger og foredrag noget, der kan spares på. Det er ikke nødvendigt, at en sådan institution påtager sig en pligt til gratis manuduktion af de besøgende.

Endelig er der selve entréindtægten. Den andrager jo et meget lille beløb, ca. 34 000 kr. Jeg mener, at man også bør undersøge, om der ikke er muligheder for at tilvejebringe en større indtægt gennem entré. Den entré, der almindeligvis betales på offentlige samlinger eller museer, som er tilgængelige mod entré, andrager som regel 1 kr. pr. voksen og 50 øre pr. barn, og jeg tror ikke, at mange mennesker afskrækkes af selve entreens størrelse. Men sammenlagt gennem et års massebesøg spiller disse beløb en rolle. Nu er det vistnok sådan, i alt fald for mange mennesker, at det, de får gratis, vurderer de ikke så højt som det, de har